

Telewizja na kartę – alternatywa dla telewizji naziemnej

Choć platformy cyfrowe rywalizują między sobą ilością i różnorodnością oferowanych programów, wszystkie mają wspólną cechę: należy regularnie płacić abonament. I to niekoniecznie za to, co chce się oglądać. Co prawda pojawiły się pierwsze przebłyski przyjaznego traktowania klientów, ale możliwość nieskrępowanego wyboru kanałów do abonowania jest nadal tylko marzeniem.

A jest naprawdę wiele osób, które nie chcą mieć wszystkiego jak leci i słono za to płacić. A tego zazwyczaj wymagają plany abonamentowe skonstruowane tak, aby wyciągnąć od abonenta jak najwięcej. Inną, podnoszoną przez naszych Czytelników niedogodnością jest brak możliwości opłacania abonamentu tylko w wybranych okresach. Nie chodzi tutaj o rezygnację z abonamentu w ogóle, bowiem każdy zdaje sobie sprawę, że kanały płatne były, są i będą, ale raczej o większą swobodę w zakresie terminów i wysokości opłat. Obecnie, mimo wymyślanych przez operatorów promocji (niektóre pomysły raczej kompromitują idee promocji), abonament trzeba płacić regularnie, a jego wysokość jest ściśle określona umową i jeśli może się zmieniać, to raczej tylko w górę. Zakończenie okresu obowiązywania umowy skutkuje zniknięciem z ekranów programów kodowanych, także tych, które w powszechnej opinii uznawane są za bezpłatne. Wiele osób chciałoby jednak po zakończeniu umowy zachować możliwość odbioru kanałów ogólnodostępnych.

Najwięcej na tym polu uczynił dotychczas Cyfrowy Polsat, który za symboliczną opłatę 9,90 zł miesięcznie udostępnia minipakiet, w skład którego wchodzi głównie polskie programy ogólnodostępne, a więc TVP1, TVP2, TVN, Polsat, TV4 i oczywiście wszystkie niekodowane. Czy

Mimo miniaturowej obudowy zmieściły się dwa gniazda Scart.

jest jednak jakaś szansa, aby te kanały można było odbierać bez ponoszenia dodatkowych miesięcznych opłat? Wszak płacimy już abonament na rzecz telewizji publicznej, a telewizje komercyjne finansują się z reklam. Do niedawna wydawało się to nierealne: obsługa systemów dostępu warunkowego sporo kosztuje, podobnie jak przekaz satelitarny.

Tymczasem 3 października wystartowała TELEWIZJA NA KARTĘ, która jest bliska urzeczywistnieniu marzeń o telewizji bez obowiązkowych i terminowych opłat. Pomysł polega na utworzeniu platformy, w której kilka kanałów dostępnych będzie nawet bez uiszczania opłat, resztę natomiast można aktywować na życzenie bez podpisywania umowy. Po prostu „chcę, to płacę, i oglądam, jak długo chcę”. Przerwa w płaceniu nie powoduje żadnych kar, a jedynym jej skutkiem jest wyłączenie dodatkowego pakietu programów. Ale tylko do czasu kolejnego doładowania, podobnie jak w telefonach komórkowych na kartę.

Aby stać się użytkownikiem Telewizji na Kartę, trzeba zainwestować 49 zł w zakup karty kodowej systemu Conax (o ile ma się dekodery lub moduł wspierający ten system) lub 199 zł na kupno dedykowanego dekodera TECHNISAT DIGIT S2-CD z kartą (w zależności od punktu sprzedaży ceny mogą się nieco różnić). Oczywiście potrzebna jest też antena satelitarna z konwerterem (nie jest częścią zestawu). Pomysł z udostępnieniem samej karty jest strzałem w

dziesiątkę. Ilość wspierających system Conax dekodery jest u nas spora, a doliczając do tego niektóre moduły i amatorskie „wynaalazki”, jest w czym wybierać.

Zestaw składa się z dekodera DIGIT S2-CD firmy TechniSat, pilota zdalnego sterowania, kabla sieciowego i dokumentów (instrukcja obsługi, karta gwarancyjna), wszystko w ładnym, kolorowo ilustrowanym pudełku. Kartę kodową w kopercie przyklejono na zewnątrz, całość jest zafoliowana.

Karta kodowa jest podobna do telefonicznej karty SIM. Można ją stosować w całości w modułach lub dekoderych z tradycyjnymi czytnikami, albo wyłamać i użyć w urządzeniach na małe karty (jak na przykład dedykowany dekodery, albo niektóre moduły CI).

Swoją konstrukcją karta kodowa TELEWIZJI NA KARTĘ nawiązuje do kart SIM z telefonii komórkowych

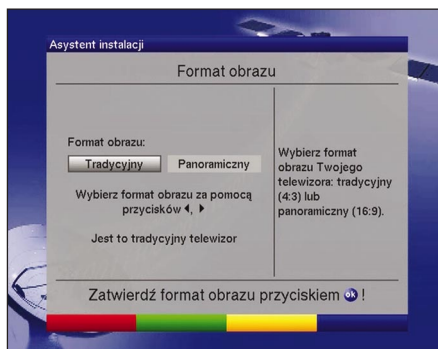
Odbiornik, mimo miniaturowych rozmiarów, ma wbudowany zasilacz. Bardzo lubię takie rozwiązania, bo choć zewnętrzne zasilacze mają swoje zalety, to dodatkowa płatanina kabli i tworzące coraz większy bałagan kostki zasilaczy stają się coraz bardziej dokuczliwym problemem (przy kilku, a nawet kilkunastu urządzeniach jest to już prawdziwa zmora). Jest mały (205 mm x 133 mm x 40-43 mm) i lekki (355 g), przystosowany do pracy w poziomie.

Panel tylny nie pomieścił wszystkich gniazd, jakie przewidzieli konstruktorzy, w związku z tym część gniazd ulokowano na bocznej ścianie (rozwiązanie stosowane często w sprzęcie komputerowym). Patrząc od lewej, zainstalowano gniazdo zasilania sieciowego, wejście typu „F” dla sygnału z konwertera, gniazdo SCART VCR i gniazdo SCART TV, a na lewej (patrząc od przodu) ścianie mamy wyjścia audio i video typu CINCH, wyjście S-Video i szczelinę miniaturowego czytnika karty kodowej.

Po lewej stronie przedniego panelu umieszczono wyświetlacz, zaraz obok niego trzy przyciski: wybór kanału góra / dół oraz Standby.

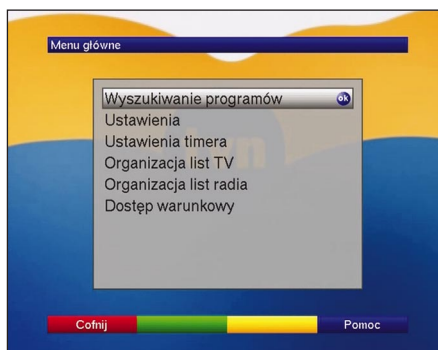
Telewizja na kartę - alternatywa

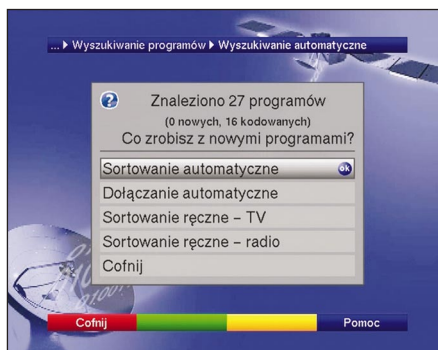
Pierwsze uruchomienie odbiornika uruchamia asystenta instalacji. Po przejściu wszystkich opcji odbiornik jest gotowy do pracy

Wywołanie menu głównego zapowiada, że poruszanie się po jego poziomach będzie szybkie i komfortowe. I tak jest w istocie. Spokojna kolorystyka (szare tło i kolorowe przyciski) nie wszystkim się spodoba, ale jest spora grupa osób, które takie schematy kolorystyczne przedkładają ponad graficzne fajerwerki. Menu jest proste i zawiera podstawowe opcje konfiguracji.

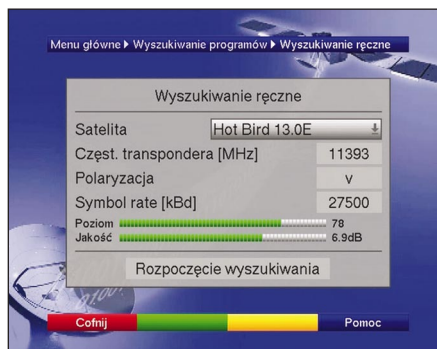
Mamy do wyboru wyszukiwanie kanałów na trzy sposoby: automatyczne, które przeszukuje wszystkie, rozszerzone, które pozwala na wybór satelity, i ręczne, które umożliwia skanowanie pojedynczych transponderów.

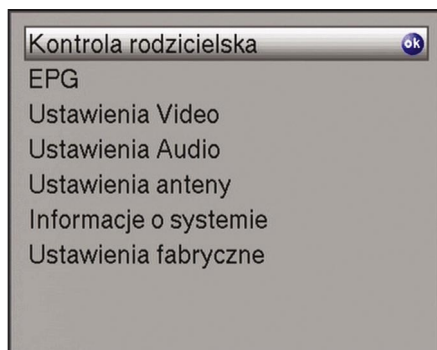
Wywołanie menu głównego nie powoduje wygaszenia obrazu i dźwięku. Poszczególne opcje prezentowane są na tle odbieranego programu

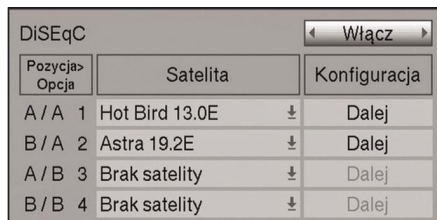
Po zakończeniu wyszukiwania automatycznego pojawia się opcja wyboru ułożenia kanałów na liście.

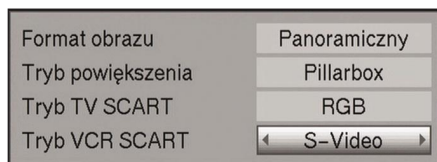
Wyszukiwanie ręczne ułatwia utrzymanie porządku poprzez sukcesywne dodawanie kanałów transponder po transponderze.

W menu ustawienia zgromadzono wszystkie opcje konfiguracyjne odbiornika

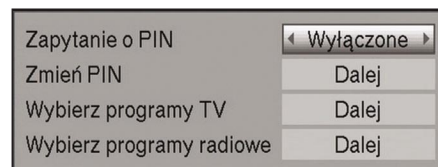
Odbiornik obsługuje proste instalacje antenowe z przełącznikiem DiSEqC.

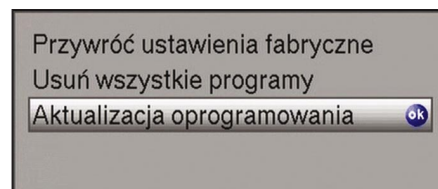
Konfiguracja sygnałów na wyjściach Scart oraz opcje formatowania obrazu

Rezultat działania opcji formatowania obrazu dostępnych w menu Ustawień Video nie jest zadowalający. Bez „wspomagania” ze strony podobnych ustawień w telewizorze, nie zawsze można uzyskać prawidłowe proporcje obrazu.

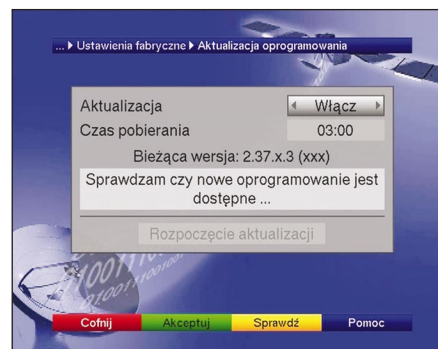
Dekoder teletekstu działa dobrze. Nie ma problemów z prezentacją polskich znaków, a dzięki buforowaniu dostęp do poszczególnych stron i podstron jest bardzo szybki. Wybór ścieżki dźwiękowej (o ile odbierany kanał ma taką możliwość) jest zapamiętywany indywidualnie na każdym kanale.

Plus za możliwość wyłączenia PIN-u w menu Kontroli rodzicielskiej...

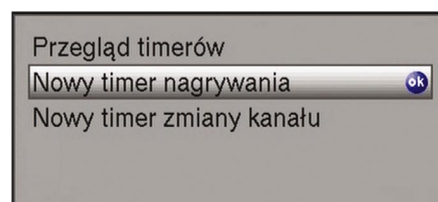
...i możliwość usunięcia wszystkich kanałów jednym naciśnięciem klawisza.

Dobrym pomysłem jest nie tylko możliwość ustawienia godziny automatycznego sprawdzania dostępności nowego oprogramowania, ale także wyłączenia takiej opcji. Wówczas można dostępność nowego oprogramowania sprawdzić ręcznie.

Edycja listy kanałów ulubionych daje możliwość ułożenia ich kolejności.

Ocenę dekodera podnosi funkcjonalne programowanie czasowe (timer)

Cyfra dla telewizji naziemnej

Przeglądanie listy kanałów ułatwia navigator wywołany naciśnięciem klawisza OK. Zmiana pozycji kursora wywołuje automatyczne przełączenie odbieranego programu, brakuje możliwości zmiany sposobu nawigacji.

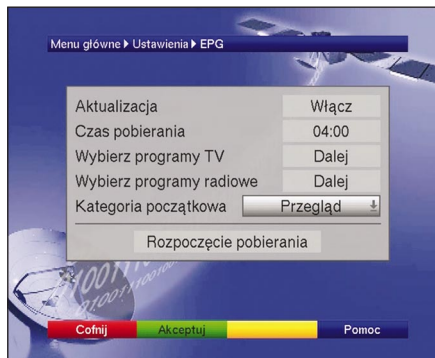

Informacja o programie z prawidłową prezentacją polskich znaków diakrytycznych na kanałach Cyfry+ i Cyfrowego Polsatu.

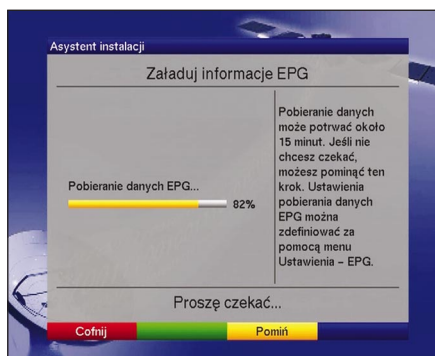

EPG prezentuje tytuły i czas emisji programów.

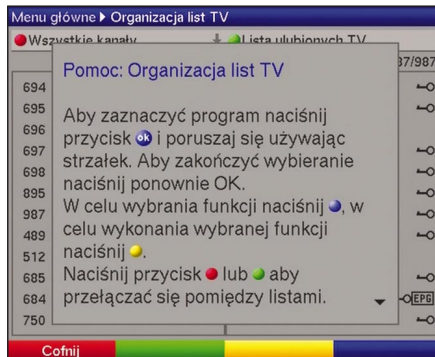
Karty Telewizji na Kartę akceptowane są przez większość tanich odbiorników z wbudowanym systemem Conax i uniwersalnymi czytnikami, w niektórych przypadkach potrzebna będzie aktualizacja oprogramowania. Bez problemów radzą sobie także odbiorniki z systemem opartym na Linuksie, takie jak Dreambox, IPBox czy Relook. Jeśli chodzi o moduły CI, to tutaj sprawa wygląda nieco gorzej. Nie ma reguły, że nowsze moduły na pewno sobie poradzą. Z testowanych (ze względu na krótki okres testów, wyniki są dość skromne) nie zadziałały Matrix Reloaded, ZetaCam, star-

EPG wspierają funkcje pobierania danych. Ciekawostką jest możliwość wyboru godziny codziennej aktualizacji.

Funkcja pobierania danych EPG wyraźnie przyspiesza prezentację przewodnika programowego.

W razie problemów z obsługą poszczególnych funkcji można skorzystać z dostępnej w większości pozycji menu pomocy.

szy model RealityCam, bez problemów za to spał się ConaxCam 3.03 (też już dość leciwy). Więcej danych na temat kompatybilności dekodowników i modułów CI z kartami TnK można na bieżąco znaleźć w Internecie, na różnych forach dyskusyjnych. Niewątpliwie jedną z ciekawszych informacji jest ta, że do odbioru Telewizji na Kartę można wykorzystać niektóre modele dekodowników Cyfry+ po amatorskich przeróbkach (nie mówimy tu o piractwie, lecz o legalnym odbiorze za pomocą abonamentowej karty TnK).

Aby rozpocząć odbiór TnK, trzeba zakupioną, lub dołączoną do zestawu z dekodorem, kartę aktywować. Aktywacji można dokonać telefonicznie

lub przez Internet na stronie operatora <http://www.telewizjanakarte.pl/>. Operacja ta jest bardzo prosta i polega na wpisaniu przy aktywacji na stronie internetowej lub wybraniu klawiszami telefonu odpowiedniego ciągu liczb. Odbywa się to automatycznie, bez potrzeby kontaktu z konsultantem. Obraz pojawia się zazwyczaj po kilku minutach. Po aktywacji użytkownik uzyskuje możliwość odbioru wszystkich programów TnK przez trzy miesiące. Po upływie tego okresu, o ile nie zostanie dokonane doładowanie, nadal możliwy będzie odbiór TVP1, TVP2, TVN, TVN 7 i Religia TV. Cena za uruchomienie pozostałych kanałów jest zmienna i zależy od okresu doładowania, opłaty należy uiszczać z góry: miesięczne doładowanie kosztuje 16 zł, trzy miesiące wymagają zapłacenia 42 zł (w przeliczeniu miesięczny koszt wynosi wówczas 14 zł), półroczna aktywacja kosztuje 72 zł (12 zł miesięcznie), a roczna 120 zł (10 zł miesięcznie). Maksymalnie można opłacić z góry dwuletni okres odbioru. Podane ceny zawierają podatek VAT. Interesujące jest, w jaki sposób liczone są okresy ważności doładowań (cytat za stroną dystrybutora). Okres ważności doładowania liczony jest od:

- upływu okresu ważności aktualnie posiadanego doładowania, gdy zaksięgowanie „kwoty za doładowanie” nastąpiło w okresie ważności aktualnie posiadanego doładowania,
- daty zaksięgowania „kwoty za doładowanie”, gdy zaksięgowanie „kwoty za doładowanie” nastąpiło po upływie okresu ważności aktualnie posiadanego doładowania”.

Dystrybutor zakłada „ważność oferty telewizji na kartę do 31.10.2016 roku”.

Aby zaprogramować pakiet Telewizji na Kartę na innych niż dedykowane dekodery, przyda się wykaz parametrów retransmitowanych kanałów (wszystkie transpondery z satelity Hot Bird, szczególnie parametry w tabeli MPEG-2). Kolorem niebieskim zostały zaznaczone kanały, które pozostaną aktywne po zakończeniu okresu ważności opłat.

10,723 GHz/H	TVP Sport, nSport SD
10,892 GHz/H	TVP1, TVP2
10,949 GHz/V	Disney Channel
11,393 GHz/V	TVN, TVN7, TVN24, TVN Meteo, TVN Turbo, TVN Style, TVN CNBC Biznes, TVN Warszawa (planowany)
11,488 GHz/H	Religia TV, TVP Info (pasmo lokalne z Warszawy)

Oczywiście dostępne są też polskie kanały niekodowane: TV Polonia, TVP Kultura, Puls TV, 4Fun TV, Viva Polska, Polsat News (do czasu planowanego zakodowania), Tele 5, Polonia 1, Edusat, a po rozbudowaniu anteny o możliwość odbioru z Astry także TVP Historia i Telewizja Trwam, oraz kilkadziesiąt kanałów zagranicznych (warto przeanalizować naszą tabelę MPEG-2).

Do testów użyty został seryjny dekodery zakupiony w jednym z punktów dystrybucyjnych.

ZetEm
Ilustracje autora